

Justitsministeren havde indskrænket sig til en Forhøielse af 212 Rd. Jeg bemærker, at disse 212 Rd. fremkomme paa den Maade, at de 12 Rd. skulle være til Rengjøring, idet Embedsmanden har oplyst, at han ikke kan besørge Rengjøringen af Retslokalet for det Bøh, som Justitsministeren har bragt i Forslag. De 200 Rd. ere derimod opførte som Forpølse af den Pønning, der er be- regnet til Skrivere. Det er navnlig paa dette Punkt, at Justitsministeren har troet, at det var noget Begrundet i Embedsmandens Beregning. Der er for denne Retsbetjent som for Retsbetjente i Almindelighed beregnet Pønninger af 200 Rd. til Skrivere. Retsbetjente har oplyst, at hans Skrivere ere bundne fra Kl. 9 Morgen til Kl. 8 Aften; han siger, at det er umuligt at faae dygtige og paalidelige Skrivere til at arbejde fra Kl. 9 om Morgenen til Kl. 8 om Aftenen for 200 Rd. Jeg tilstaar, at det er forekommet mig, at dette ikke var aldeles ubegrundet fra Embedsmandens Side, og det er i Genhold dertil, at jeg har bragt i Forslag en lille Forhøielse paa dette Punkt. Det erede Udvalg har ikke villet gaa ind paa denne Genstilling, men har dog forsaavidt tillagt de fremkomne Oplysninger Betydning, som det erede Flertal i Udvalget paa Grund deraf ikke har villet indstille en Redfættelse af det oprindelig foreslaaede Bøh, hvor paa man ellers vilde have været betænkt. Det vilde naturligvis have været mig kære, om Udvalget vilde have taget endnu fyldigere Hensyn til de senere fremkomne Oplysninger, men jeg maa jo paastaa, at de fremkomne Oplysninger paa dette Punkt dog ikke have været ganske forgjæves. Overfor Udvalgets enstemmige Modstand tør jeg jo ikke vente at opnaa, hvad jeg kunde ønske. Naar Udvalgets Underændringsforslag under Nr. 3 maatte blive vedtaget — hvilket jeg forudsætter — vil jeg ikke finde nogen Anledning til til 3die Behandling at fastholde et lignende Forslag som det, jeg her har stillet under Nr. 2; men derimod kan jeg — uagtet jeg forudsætter mit Nederlag paa disse Punkter — ikke frasalbe de Forslag, som jeg har stillet med Hensyn til Embederne i Jaaborg, Høllum, Hindsted og Ringkjøbing Herreder, thi det er min Overbevisning, at man gaar de paagjældende Embeder for nær, naar man vil foretage de her omhandlede Redfættelser, ligesom det ogsaa er min Overbevisning, at man ikke kommer ind paa nogen heldig Veie ved at foretage saadanne Redfættelser, naar der i Forveien — hvilket jeg tør forsikre — er viist megen Misfærighed og Omhyggelighed med Hensyn til de Bøhbetjentes Side.

Clausager: Da for et Par Aar siden Kontorholdsvederlaget for Herredsfogedembedet i Bølling-Nørre Herreder fastsattes, blev det bestemt, at ved Balance i Ulfborg-Hind Herreder skulde

Breining Sogn henlægges til det sidstnevnte Embede. Dette er, saavidt jeg veed, sket nu, men det er ikke omtalt i Udvalget og heller ikke i en Skrivelse fra Justitsministeren til Udvalget angaaende dette Forhold. Jeg antager nærmest, at der vil være Billighed i, at Herredsfogden i Ringkjøbing af Hensyn til denne Omlægning bliver tillagt en lille Smule høiere Kontorholdsvederlag, da der netop af Hensyn til Afgangen fra Bølling-Nørre Herreder ved Fastfættelsen af Kontorholdsregler for dette Embede blev gjort et lille Afdrag. Det var rigtignok meget lille; jeg tror kun 7 Rd., men som sagt jeg antager dog, at det vil være billigt at tage noget Hensyn til en saadan Omfordeling, og forsaavidt som den høitærede Minister har medindbefattet dette Hensyn ved Bestemmelsen af Kontorholdsvederlagets Størrelse, saa kunde jeg for min Part være tilbøielig til at følge Udvalgets Mindretal med Hensyn til Fastfættelsen af Kontorholdsvederlaget, og de 20 Rd. til Protokoller ville jo i det Mindste bøde en lille Smule paa dette Forhold. Det er muligt, at den høitærede Minister vil udtale sig herom med et Par Ord, og jeg skal da afvente hans Ytringer.

Sjorring: Jeg tror ikke, at den Redfættelse hos den høitærede Minister, som kan betegnes derved, at han gjentagne Gange om disse Kontorholdsvederlag brugte Udtrykket „Erstatning“, er rigtig, idet han bestandig henviste til de Udgifter, som vedkommende Embedsmænd efter deres Oplysninger have havt. Den høitærede Minister gaar ud fra, at vedkommende Embedsmænd opfører sine Udgifter, og saa siger han: maa jeg saa bede om at faae de tilsvarende Indtægter. Saaledes have vi imidlertid aldrig taget det her i Rigsdagen, og det vilde føre os meget vidt, hvis vi toge det paa denne Maade. Opfættelsen maa tvertimod være den modsatte. Kontorholdsvederlaget fastsattes ved Lov, og den vedkommende Embedsmænd maa da sige: Saa meget har jeg i Indtægt; nu maa jeg se at faae Udgifterne tilsvarende derved. Man skal satte Læring efter Nøring. Deraf følger selvfølgelig ingenlunde, at de Oplysninger, som ere indsendte, skulle være uden Betydning; de have tvertimod meget stor Vægt som Veiledning ved Fastfættelsen af Bederlaget. Man kan indrette sit Kontorhold paa en høit forskjellig Maade. Man kan træffe til Embedsmænd ved Siden af hinanden med Embeder af en ganske tilsvarende Karakter, af hvilke den ene indretter sit Kontorhold saaledes, at han kommer ubemærket ud af det med sit Bederlag, medens derimod den anden, om han fik det Dobbelte, ikke kunde komme ud af det alligevel. Saadant Noget beror jo tilbøielig paa de personlige Egenskaber hos vedkommende Embedsmænd, men saadanne Hensyn kan Rigsdagen ikke tage, naar den fastsætter Bederlaget. Disse Bemærkninger tillader jeg mig særlig at anvende paa de Ytrin-